

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 105/14

Λουξεμβούργο, 17 Ιουλίου 2014

Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-473/13 και C-514/13 καθώς
και C-474/13

Adala Bero κατά Regierungspräsidium Kassel, Ettayebi Bouzalmate κατά
Kreisverwaltung Kleve και Thi Ly Pham κατά Stadt Schweinfurt

**Ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί την έλλειψη ειδικών εγκαταστάσεων
κράτησης σε ένα τμήμα του εδάφους του ώστε να προβεί στην κράτηση υπηκόων
τρίτων χωρών, εν αναμονή της απομάκρυνσής τους, σε φυλακή**

*Το αυτό ισχύει ακόμα και αν ο ενδιαφερόμενος υπήκοος τρίτης χώρας έχει συναινέσει να κρατηθεί
σε φυλακή*

Η οδηγία «περί επιστροφής»¹ προβλέπει ότι κάθε κράτηση υπηκόων τρίτων χωρών ενόψει της απομάκρυνσής τους πρέπει, κατά κανόνα, να γίνεται σε ειδικές εγκαταστάσεις και μόνον κατ' εξαίρεση μπορεί να γίνεται σε σωφρονιστικό κατάστημα, οπότε το κράτος μέλος οφείλει να εξασφαλίζει ότι ο αλλοδαπός κρατείται χωριστά από τους κρατούμενους του κοινού δικαίου.

Στη Γερμανία, κάθε ομόσπονδο κράτος (Land) είναι επιφορτισμένο με την εκτέλεση της κράτησης των παρανόμως διαμενόντων στην Ένωση υπηκόων τρίτων χωρών. Επειδή το ομόσπονδο κράτος της Έσσης δεν διαθέτει ειδικές εγκαταστάσεις κράτησης που να μπορούν να δεχθούν γυναίκες, η Adala Bero, πιθανώς Σύρια υπήκοος, κρατήθηκε από τις 6 Ιανουαρίου έως τις 2 Φεβρουαρίου 2011 σε σωφρονιστικό κατάστημα στην Φρανκφούρτη. Ο Ettayebi Bouzalmate, Μαροκινός υπήκοος, κρατήθηκε σε χωριστή πτέρυγα του σωφρονιστικού καταστήματος του Δήμου του Μονάχου, ελλείψει ειδικών εγκαταστάσεων κράτησης στο ομόσπονδο κράτος της Βαυαρίας. Τέλος, η Thi Ly Pham, υπήκοος Βιετνάμ, κρατήθηκε από τις 29 Μαρτίου έως τις 10 Ιουλίου 2012 σε σωφρονιστικό κατάστημα της Βαυαρίας, αντίθετα όμως από τις περιπτώσεις της A. Bero και του E. Bouzalmate, συναίνεσε στην κράτησή της μαζί με κρατούμενους του κοινού δικαίου.

Δύο γερμανικά δικαστήρια, το Bundesgerichtshof και το Landgericht München I, ζήτησαν από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν ένα κράτος μέλος υποχρεούται να εξασφαλίζει την κράτηση των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών σε ειδικές εγκαταστάσεις κράτησης, όταν το ομόσπονδο κράτος που είναι αρμόδιο να αποφασίσει και να εκτελέσει την κράτηση αυτή δεν διαθέτει τέτοιες εγκαταστάσεις. Στην υπόθεση Pham τίθεται επίσης το ζήτημα της συναίνεσης του ενδιαφερομένου.

Όσον αφορά τους όρους εκτέλεσης της κράτησης, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, με τις σημερινές του αποφάσεις, ότι, σύμφωνα με την ίδια την οδηγία «περί επιστροφής», η κράτηση των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών ενόψει της απομάκρυνσής τους πρέπει, κατά κανόνα, να γίνεται σε ειδικές εγκαταστάσεις κράτησης. Επομένως, οι εθνικές αρχές που είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή του κανόνα αυτού οφείλουν να είναι σε θέση να εξασφαλίζουν την κράτηση σε ειδικές εγκαταστάσεις, ανεξαρτήτως της διοικητικής ή συνταγματικής δομής του κράτους μέλους στο οποίο υπάγονται. Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι, σε ορισμένα ομόσπονδα κράτη ενός κράτους μέλους, οι αρμόδιες αρχές έχουν τη δυνατότητα να εξασφαλίζουν την κράτηση σε ειδικές εγκαταστάσεις δεν μπορεί να συνιστά επαρκή μεταφορά της οδηγίας «περί επιστροφής» στο εσωτερικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους αν οι αρμόδιες αρχές άλλων ομόσπονδων κρατών του ίδιου αυτού κράτους μέλους στερούνται αυτής της δυνατότητας.

¹ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 348, σ. 98).

Το Δικαστήριο αναγνωρίζει ότι ένα κράτος μέλος το οποίο έχει ομοσπονδιακή δομή δεν υποχρεούται μιν να δημιουργήσει ειδικές εγκαταστάσεις κράτησης σε κάθε ομόσπονδο κράτος, οφείλει, ωστόσο, να εξασφαλίζει ότι οι αρμόδιες αρχές των ομόσπονδων κρατών που δεν διαθέτουν τέτοιες εγκαταστάσεις μπορούν να τοποθετούν τους υπηκόους τρίτων χωρών σε ειδικές εγκαταστάσεις κράτησης που βρίσκονται σε άλλα ομόσπονδα κράτη.

Στην υπόθεση Pham, το Δικαστήριο προσθέτει ότι ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να λάβει υπόψη τη βούληση του ενδιαφερόμενου υπηκόου τρίτης χώρας να κρατηθεί σε σωφρονιστικό κατάστημα. Το Δικαστήριο κρίνει ότι, στο πλαίσιο της οδηγίας «περί επιστροφής», η υποχρέωση διαχωρισμού των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών από τους κρατούμενους του κοινού δικαίου δεν επιδέχεται καμία εξαίρεση και συνιστά εγγύηση του σεβασμού των δικαιωμάτων των αλλοδαπών όσον αφορά τις συνθήκες της κράτησής τους. Ειδικότερα, η υποχρέωση διαχωρισμού βαίνει πέραν του απλού ειδικού κανόνα εκτέλεσης της κράτησης σε σωφρονιστικά καταστήματα και συνιστά ουσιαστικό όρο της κράτησης αυτής, η μη τήρηση του οποίου καθιστά, καταρχήν, την κράτηση μη σύμφωνη προς την οδηγία.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](https://www.europe-by-satellite.eu)" ☎ (+32) 2 2964106